

Todellinen Joosua

”Nämä tapahtumat ovat varoittavia esimerkkejä, ja ne on kerrottu ojennukseksi meille, joiden osana on elää lopun aikoja.” (1. Kor. 10:11.)

Avaintekstit:

1. Kor. 10:1-13;
Matt. 2:15;
Joos. 1:1-3;
Ap. t. 3:22-26;
Hepr. 3:7-4:11;
2. Kor. 10:3-5.

Tuntuu siltä, että Joosuan kirjan päähenkilön elämä viittaa johonkin sel-laiseen todellisuuteen, joka on paljon suurempi kuin mies itse. Näemme tämän periaatteen kaikkialla Raamatussa. Esimerkiksi Kanaaninmaa on symboli ikuiselle toivolle uudessa maassa. Luonnollisesti myös maallinen pyhäk-köpalvelus viittasi suurempaan todellisuuteen: ”Kristus, meitä odottavan hyvän ylipappi, on kuitenkin jo tullut. Hän on kulkenut suuremman ja täydellisemmän teltan kautta, jota ei ole tehty ihmiskäsin ja joka siis ei kuulu tähän luomakun-taan.” (Hepr. 9:11.)

Mieleen tulee kuitenkin kysymys: Millä tavoin Joosua viittaa jonkin täyttymyk-seen tulevaisuudessa? Miten voimme olla varmoja, että Joosuan kirjan tällainen tulkinta on oikeutettua? Mitkä ovat ne raamatulliset periaatteet, jotka ohjaavat Joosuan kirjan soveltamista Uuden testamentin todellisuuteen ja lopun ajan ta-pahtumiin?

Tällä viikolla tarkastelemme Vanhan testamentin esikuvia koskevia raama-tuntulkinnan periaatteita ja miten Raamattu itsessään sisältää viitteitä esikuviin ja niiden täyttymykseen. Tutkimme myös, miten Joosuan elämä on esikuva Mes-siaan palvelutyöstä sekä viittaa vertauskuviin, jotka saavat täyttymyksensä seu-rakunnassa sekä ihmiskunnan historiassa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 6.12.2025

RAAMATUL- LISET ESIKUVAT

Tutki seuraavia jakeita: Room. 5:14; 1. Kor. 10:1-13; Hepr. 8:5 ja Hepr. 9:23.

Nämä Raamatun jakeet käyttävät sanoja 'esikuva', 'esimerkki' ja 'todellisuuden kuva' (kreik. *typos*) sekä 'itse todellisuus' (kreik. *antitypos*) viittaamaan siihen, kuinka Uuden testamentin kirjoittajat määrittelevät oman aikansa ja tulevaisuuden suhteessa Vanhan testamentin teksteihin.

Henkilöt, tapahtumat ja Jumalan asetukset toimivat esikuvina Jeesuksesta tai muista evankeliumin todellisuuksista. Esikuva vastaa sen täyttymystä niin kuin muotti heijastelee alkuperäistä muotoa. Näin silloinkin, kun täyttymys on tarkoitukseltaan täydellisempi kuin sen esikuva. Jumala asetti esikuvat heijastamaan omassa mielessään ollutta suunnitelmaa, ja niiden tarkoitus oli kertoa konkreettisesti tulevasta todellisuudesta.

Uuden testamentin kirjoittajat eivät esitä sattumanvaraisia väitteitä mistä tahansa Vanhan testamentin tekstistä yrittäessään sanoa jotain merkityksellistä. Vanhan testamentin esikuva saa aina vahvistuksen Vanhan testamentin profeettallisissa kirjoituksissa ennen kuin sen täyttymys on kuvailtu Uudessa testamentissa.

Daavid esiintyy Raamatussa vertauskuvana näin:

a. Daavid (Ps. 22:2, 15-19):

b. Ennustus uudesta Daavidista (Jer. 23:5; Jes. 9:5-6; 11:1-5):

c. Uusi Daavid (Joh. 19:24):

Tarkastelemalla näitä tekstejä huomaamme, että Vanha testamentti itsessään tarjoaa avaimen pyhien kirjoitusten esikuvien tunnistamiseen ja soveltamiseen. Toisin sanoen Uuden testamentin kirjoittajat saivat Pyhältä Hengeltä innoituksen käyttää Vanhan testamentin esikuvia ilmaistakseen nykyisen totuuden (2. Piet. 1:12), erityisesti Jeesuksesta ja hänen palvelutyöstään.

ESIKUVA JA SEN TÄYTTYMYS

Raamatun kääntäjät eivät voi päättää mielivaltaisesti, mikä on raamatullinen esikuva, tai miten se toteutuu Uudessa testamentissa ja sen jälkeisessä ajassa. Raamattu itsessään antaa joitakin ohjeita ja periaatteita raamatullisten esikuvien soveltamisesta.

Vastaavasti Uusi testamentti esittelee esikuvan muuttumisen todellisuudeksi kolmessa eri vaiheessa: (1) Kristuksen elämässä, (2) seurakunnan kokemuksessa ja (3) ajan lopussa.

Näitä esikuvia ja niiden muuttumista todellisuudeksi on kaikkialla Raamatussa. Niistä on paljon apua, koska lukijalle näytetään, miten Raamattua voi ymmärtää ja mitä totuuksia Jumalan sana opettaa Jeesuksesta, pelastuksesta ja lopullisesta toivosta, joka meillä on.

Katso seuraavia Vanhan testamentin esikuvia: Israel, Egyptistä lähtö ja pyhäkkö. Miten kukin niistä toteutuu?

1. Miten Jeesus (Matt. 2:15), seurakunta (Gal. 6:6) ja lopun ajan Jumalan kansa (Ilm. 7:4-8, 14) ovat kukin Israel?

2. Kuinka Egyptistä lähtö toteutuu Jeesuksen (Matt. 2:19-21), seurakunnan (2. Kor. 6:17) ja lopunajan Jumalan kansan (Ilm. 18:4) elämässä?

3. Kuinka pyhäkkö liittyy Jeesukseen (Joh. 1:14; 2:21; Matt. 26:61), seurakuntaan (1. Kor. 3:16-17; 2. Kor. 6:16) ja lopunajan Jumalan kansaan (Ilm. 3:12; 11:19; 21:3, 22)?

”Koska Raamatulla on yksi ainoa jumalallinen kirjoittaja, Raamatun eri osat ovat keskenään johdonmukaisia – Kaikki opinkohdat Raamatussa ovat sopusoinnussa keskenään; yksittäisten tekstien tulkinnat sopivat yhteen sen kokonaiskuvan kanssa, mitä Raamattu opettaa tietystä aiheesta.” – Raoull Dederen, ed., *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2000), s. 65.

Mitä teet, kun sinun on toisinaan vaikea ymmärtää tiettyjen tekstien merkitystä?

JOOSUA, ESIKUVA

Mitä merkitystä on Raamatun esikuvien valossa sillä, että Mooseksen ja Joosuan elämästä löytyy monia rinnakkaisuuksia? Ks. 2. Moos. 3:1-2; Joos. 1:1-3; 4. Moos. 13:1-2; Joos. 2:1; 2. Moos. 3:5; Joos. 5:15.

Kuten huomasimme ensimmäisellä viikolla, Joosua esitetään uutena Mooseksena, joka toisen sukupolven elämässä toistaa Egyptistä lähdön merkittävimmät vaiheet. Aivan kuten Moosekselle, hänelle annetaan toimeksianto kohtaamalla Herra henkilökohtaisesti. Molempien johtamina Israelin maine kansojen keskuudessa herättää pelkoa. Mooses johtaa Israelia Kaislameren ylityksessä, kun taas Joosua johtaa Israelia ihmeellisessä Jordanin ylityksessä. Molempia johtajia muistutetaan ympärileikkauksen välttämättömyydestä ja pääsiäisen tärkeydestä. Mannan sataminen alkaa Mooseksen aikana, ja se loppuu Joosuan aikana. Molempia käsketään riisumaan sandaalinsa. Molempien ojennettu käsi merkitsee Israelin voittoa. Mooses antaa ohjeet luvatus maan jakamisesta ja turvapaikkakaupunkien perustamisesta. Joosua täyttää ohjeet noudattamalla niitä. Molemmat pitävät kansalle jäähyväispuheen ja uusivat kansalle tehdyn liiton palvelutyönä lopussa.

Tutki 5. Moos. 18:15-19; 5. Moos. 34:10-12; Joh. 1:21; Ap. t. 3:22-26 ja Ap. t. 7:37. Kuka täyttää Mooseksen profetian hänen kaltaisestaan profeetasta? Miten Joosua sopii kuvaan?

Joosuan elämä oli Mooseksen ennustuksen osittainen täyttymys (5. Moos. 18:15, 18). Mooseksen antama profetia ei kuitenkaan täyttynyt sen lopullisessa merkityksessä. Lopullisessa merkityksessään profetian saattoi toteuttaa (tai täyttää) vain Messias. Hän tunsu Isän läheisesti (Joh. 1:14, 18); hän oli totuudellinen ja ilmaisi Jumalan totuuden mukaisesti (Luuk. 10:22; Joh. 14:6; Matt. 22:16; Ilm. 19:11). Jumala todellakin pani sanansa hänen suuhunsa (Joh. 14:24). Niinpä sekä Mooseksen että Joosuan elämästä tulee tulevan Messiaan, Jeesuksen, esikuvia.

Miksi Jeesuksen ja sen, mitä hän on tehnyt puolestasi, on oltava koko kristillisen kokemuksesi perusta?

UUSI JOOSUA, ESIKUVAN TÄYTTÄMYS

Joosuan kertomusta on tarkasteltava esikuvien heijastaman kuvan läpi. Joosuan käymät sodat ovat historiallisia tapahtumia, olennainen osa Israelin historiaa. Näiden sotien tavoitteena on asuttaa israelilaiset luvattuun maahan, jossa he voivat nauttia rauhassa heille myönnetystä perinnöstä ja perustaa uuden yhteiskunnan, joka perustuu Jumalan lain periaatteisiin.

Myöhemmin Vanhan testamentin kirjoittajat, kuten Jesaja, esittävät Messiaan työn koostuvan myös siitä, että hän jakaa kansalleen "autioituneet perintömaat" (Jes. 49:8), käyttäen samaa sanastoa, jota käytetään usein Joosuan kirjassa. Kuten Joosuan tehtävänä oli ollut jakaa maa israelilaisille, niin Messias, joka kuvataan uutena Joosuana, jakaa hengellisen perinnön uudelle Israelille.

Lue Hepr. 3:7-4:11. Miten Uusi testamentti vahvistaa, että Joosua, uusi Mooses, on itse Jeesuksen Kristuksen esikuva?

Uuden testamentin kirjoittajat esittivät monia näkökohtia Jeesuksen palvelutyöstä sanoittamalla sen Joosuan toiminnan avulla. Niin kuin Joosua astui Kanaaninmaahan oltuaan 40 vuotta erämaassa, niin "uusi Joosua", Jeesus, astui maalliseen palvelutehtäväänsä oltuaan 40 päivää erämaassa (Matt. 4:1-11; Luuk. 4:1-13) ja taivaalliseen palvelutehtäväänsä oltuaan toiset 40 päivää tämän maapallon erämaassa (Ap. t. 1:3, 9-11; Hepr. 1:2).

Jeesuksen kasteen jälkeen Jordanissa (hänen "Jordanin ylitöksensä" [Matt. 3:13-17; Mark. 1:9-11]) evankeliumin kirjoittajat lainaavat Ps. 2:7 ja Jes. 42:1, messiaanista psalmista ja laulusta, joka kertoo Herran kärsivästä palvelijasta (Matt. 3:17; Mark. 1:11; Luuk. 3:22). Näin ollen Jeesus esitellään kasteensa kautta jumalallisena soturina, joka - elämässään uskollisena ja kuuliaisena, jopa kuolemaan asti - käy Jahven sotia pahuuden voimia vastaan. Hänen elämänsä ja kuolemansa ristillä mahdollisti Paholaisen karkottamisen, johti voittoon hengellisistä vihollisistamme, tarjosi hengellisen levon kansalleen ja varmisti perinnön lunastetuille (Ef. 4:8; Hepr. 1:4; Hepr. 9:15).

Mitä tarkoittaa se, että voimme "levätä" siinä, mitä Kristus on tehnyt puolestamme?

JOOSUA JA ME

Esikuvana Joosua viittaa myös seurakunnan, Kristuksen ruumiin, elämään. Missä mielessä Israelin Joosuan aikana käymät sodat ennakoivat seurakunnan hengellisiä kamppailuja? Katso 1. Tim. 1:18; 2. Tim. 4:7; Ef. 6:10-12; 2. Kor. 10:3-5 ja Ap. t. 20:32.

Uuden testamentin kirjoittajat tunnustavat, että esikuvana Joosua saa täyttymyksensä myös seurakunnassa. Kristuksen ruumiin, seurakunnan, jäsenet käyvät hengellistä sotaa pahuden voimia vastaan; siitä huolimatta he nauttivat levosta Jumalan armossa (Hepr. 4:9-11) ja hengellisen perintönsä siunauksista.

Mitä nämä tekstit kertovat Joosuaa koskevien esikuvien lopullisesta täyttymisestä? 1. Piet. 1:4; Kol. 3:24; Ilm. 20:9; Ilm. 21:3.

Joosuaa koskevien esikuvien lopullinen ja täydellinen täyttymys tapahtuu Jeesuksen Kristuksen toisessa tulemuksessa (lopunajallinen näkökulma).

Joosuan elämä heijasti niin paljon Jumalan luonnetta, että hänen elämänsä tietyt piirteet saivat profeettallisen luonteen ennakoiden Messiaan toimintaa ja persoonaa.

Meille tänään Messias on jo tullut. Hänen palvelutehtäväänsä ei tarvitse ennakoida, mutta meillä on silti etuoikeus heijastaa hänen luonnettaan – kirkkautta, jonka Kristus halusi jakaa opetuslastensa kanssa (Joh. 17:22) ja jonka voimme saada omaksemme pohdiskelemalla Kristuksen luonnetta (2. Kor. 3:18). Mitä enemmän mietimme Jeesusta, sitä enemmän heijastamme hänen luonteensa kauneutta. Tämä on perustavanlaatuista sille, mihin päivittäisen vaelluksemme Kristuksen kanssa pitäisi johtaa. Siksi sanan parissa vietetty aika, joka päivä, on niin tärkeää. Tämän vuoksi meidän pitäisi myös viettää aikaa Jeesuksen elämän, luonteen ja opetusten pohtimiseen. Katsomalla me muutumme.

Joosua, esikuva, kysyi israelilaisilta: "Kuinka kauan vielä vitkastelette ettekä lähde ottamaan haltuunne sitä maata, jonka Herra, teidän isienne Jumala, on teille antanut?" (Joos. 18:3.) Miten Jeesus, uusi Joosua, muotoilisi tuon kysymyksen tänään?

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Kristuksen tehtävää eivät hänen aikalaisensa ymmärtäneet. – Perinnäistavat ja ihmisten säädökset ja asetukset estivät heitä ymmärtämästä Jumalan opetuksia. Nämä säädökset ja perinnäistavat estivät heitä käsittämästä ja harjoittamasta oikeaa uskontoa. Kun he sitten tapasivat Todellisuuden Kristuksen persoonassa, he eivät tajunneet häntä kaikkien vertauskuvien täyttymykseksi. He hylkäsivät perikuvan ja pitäytyivät vertauskuviinsa ja hyödyttömiin muotomoihin. Jumalan Poika oli tullut, mutta he pyysivät yhä merkkiä. Sanomaan 'Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle' (Matt. 3:2) he vastasivat vaatimalla ihmettä. Kristuksen evankeliumi oli heille kompastuskivenä, koska he vaativat merkkejä Vapahtajan asemesta. He odottivat Messiaan todistavan väitteensä voimallisilla valloituksilla ja pystyttävän maailmanvaltansa maallisten valtakuntien raunioille. Tähän odotukseen Kristus vastasi vertauksella kylväjästä. Jumalan valtakunta ei saavuttaisi voittoa asevoimin eikä väkivaltaisilla väliintuloilla, vaan istuttamalla uuden periaatteen ihmisten sydämeen." (KV 17.)

"Seurakunta tarvitsee uskollisia Kalebeja ja Joosuoita, jotka ovat valmiita ottamaan vastaan ikuisen elämän yksinkertaisella ehdolla, joka on kuuliaisuus Jumalalle. Seurakuntamme kärsivät työmiesten puutteesta. Maailma on meidän peltomme. Lähetystyöntekijöitä tarvitaan kaupunkeihin ja kyliin, jotka ovat tiukemmin epäjumalanpalveluksen sitomia kuin idän pakanat, jotka eivät ole koskaan nähneet totuuden valoa. Todellinen lähetyshenki on kadonnut seurakunnasta, jonka uskontunnustus on niin ylevä; heidän sydämensä eivät enää hehku rakkaudesta ihmisiä kohtaan ja halusta johdattaa heidät Kristuksen laumaan. Me tarvitsemme vilpittömiä työntekijöitä. Eikö ole ketään, joka vastaisi huutoon, joka kuuluu joka puolelta: 'Tule – ja auta meitä?'" (4T 156.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten esikuvat ja niiden täyttymykset auttavat sinua ymmärtämään paremmin Jeesuksen palvelutyötä puolestasi?
2. Miltä osin hengellinen sodankäyntimme muistuttaa Kanaaninmaan valloitusta ja miten se eroaa siitä?
3. Pohdi Joosuaa koskevan esikuvallisuuden lopullista täyttymistä. Miten kuva maailmasta vailla kärsimystä ja kuolemaa antaa meille toivoa elämän päivittäisissä kamppailuissa?